

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 30. oktober 2007 (31.10)
(OR. en)**

14519/07

**AUDIO 37
TELECOM 129
CONSOM 124
PI 43**

FØLGESKRIVELSE

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for
Europa-Kommissionen

modtaget den: 25. oktober 2007

til: Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant

Vedr.: SJETTE BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-
PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG
SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET om anvendelsen af
direktiv 89/552/EØF om "fjernsyn uden grænser"

Hermed følger til delegationerne Kommissionens dokument - KOM(2007) 452 endelig.

Bilag: KOM(2007) 452 endelig

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.10.2007
KOM(2007) 452 endelig

**SJETTE BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET,
RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

om anvendelsen af direktiv 89/552/EØF om "fjernsyn uden grænser"

**SJETTE RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET,
RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

om anvendelsen af direktiv 89/552/EØF om "fjernsyn uden grænser"

INDHOLDSFORTEGNELSE

<u>1.</u>	<u>Indledning</u>	3
<u>1.1.</u>	<u>Baggrund for rapporten</u>	3
<u>1.2.</u>	<u>Fjernsynsmarkedets udvikling i Europa</u>	3
<u>2.</u>	<u>Direktivets anvendelse</u>	4
<u>2.1.</u>	<u>Stedlig kompetence (artikel 2)</u>	4
<u>2.2.</u>	<u>Begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (artikel 3a)</u>	5
<u>2.3.</u>	<u>Fremme af distribution og produktion af fjernsynsprogrammer (artikel 4 og 5)</u>	6
<u>2.4.</u>	<u>Anvendelsen af reklameregler (artikel 10-20)</u>	7
<u>2.5.</u>	<u>Beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden (artikel 2a, 22 og 22a)</u>	7
<u>2.6.</u>	<u>Koordinering mellem nationale myndigheder og Kommissionen</u>	8
<u>3.</u>	<u>Forslag til et direktiv om audiovisuelle medietjenester (Audiovisual Media Services, AVMS)</u>	8
<u>4.</u>	<u>Internationale aspekter</u>	9
<u>4.1.</u>	<u>Perspektiver i forbindelse med udvidelsen</u>	9
<u>4.2.</u>	<u>Internationale rammer for kulturel mangfoldighed</u>	9
<u>4.3.</u>	<u>Samarbejde med Europarådet</u>	10
<u>5.</u>	<u>Konklusioner</u>	10

1. INDLEDNING

1.1. Baggrund for rapporten

Med denne meddelelse forelægger Kommissionen i overensstemmelse med artikel 26 i direktiv 89/552/EØF¹, som ændret ved direktiv 97/36/EF² (direktivet om fjernsyn uden grænser, i det følgende betegnet 'direktivet'), herved sin sjette rapport om direktivets anvendelse til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten indeholder en gennemgang af direktivets anvendelse i perioden 2005-2006.

Rapportens hovedformål er at beskrive og analysere de vigtigste aspekter af direktivets anvendelse i referenceperioden³. Da Kommissionen har vedtaget et forslag til modernisering af direktivet, henvises der i denne rapport også til den seneste udvikling vedrørende dette lovgivningsmæssige forslag, som for øjeblikket drøftes i Rådet og Parlamentet under den fælles beslutningsprocedure⁴.

1.2. Fjernsynsmarkedets udvikling i Europa

I de senere år har fjernsynsmarkedet stået over for betydelige udfordringer af både økonomisk og teknologisk art. I en situation med indtægtsstabilitet takket være traditionelle finansieringskilder såsom licenser og reklamer har den yderligere spredning af indtægtskilderne på grund af mangedoblingen af tjenester gjort det muligt for radio- og tv-sektoren at forbedre det samlede økonomiske resultat udtrykt i omsætning (radio/tv-selskabernes samlede nettoindtægter var i 2004 ca. 72,8 mia. EUR, hvilket er en stigning på 7,9 % sammenlignet med 2003⁵). Denne tendens har dog ikke forhindret en koncentration af operatørerne på bestemte områder såsom betalingsfjernsyn, hvor det på grund af forretningsbetingelserne i mange tilfælde ikke har været muligt for flere forskellige operatører at være til stede samtidig på enkelte nationale markeder.

Udviklingen af digital-tv og for nylig også IPTV og andre former for onlineindhold har yderligere forandret tv- og radiospredningsindustrien, som nu er i stand til at øge sit udbud af tjenester i et hidtil ukendt omfang. Denne teknologiske udvikling vil bestemt fortsat påvirke sektoren i de kommende år med deraf følgende stigende konkurrence, også fra nye spillere på markedet. Men det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at forudsige, hvilken forretningsmodel der vil drage størst fordel af de nye teknologiske vilkår. Under

¹ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

² EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60.

³ Den følger den femte rapport om anvendelsen (KOM(2006) 49 endelig).

⁴ Yderligere information om direktivets modernisering kan fås på http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

⁵ European Audiovisual Observatory, Yearbook 2006.

alle omstændigheder har Kommissionen fastsat 2012 som et vejledende mål for at ophæve analoge tv-transmissioner⁶.

Antallet af tilgængelige tjenester i det udvidede EU havde medio 2006 oversteget alle tidligere fremsatte prognoser. Der var adgang til 122 analoge nationale kanaler og desuden omkring 1335 digitale kanaler via forskellige platforme (kabel, satellit, jordsendt og IPTV)⁷. Flere af disse kanaler var henvendt til markedet i en anden medlemsstat eller var baseret uden for EU. Medio 2006 var der 370 sådanne tjenester⁸. Ud over de kanaler, der kan modtages nationalt eller tværnationalt, anslås antallet af regionale kanaler til omkring 3000⁹.

På trods af et så omfattende og bredt udbud har seerne ikke ændret deres generelle tv-mønster i særlig stor grad. Selvfølgelig er seerskaren blevet mere opsplittet, fordi seerne i et vist omfang er gået over til nye digitale kanaler, men den længe ventede nedgang i den tid, der bruges på tv i forhold til internet, er ikke indtruffet. I nogle lande steg seertiden i 2005 sammenlignet med 2004 (Belgien, Frankrig, Irland og Polen). Ungarn er fortsat det land, der har det højeste tv-forbrug (265 minutter/dag), mens de danske seere ser mindst tv (153 minutter/dag).

2. DIREKTIVETS ANVENDELSE

2.1. Stedlig kompetence (artikel 2)

Princippet om oprindelsesland er direktivets hjørnesten. Ifølge dette princip kan tjenester, der overholder lovgivningen i det land, som udbyderen er etableret i, frit cirkulere i Fællesskabets indre marked. Ifølge direktivets artikel 2a, stk. 2, kan medlemsstaterne dog fravige artikel 2a, stk. 1, hvis en tv-udsendelse, der sendes fra en anden medlemsstat, udgør en åbenlys, væsentlig og alvorlig overtrædelse af artikel 22, stk. 1 eller 2, og/eller artikel 22a.

Det var denne bestemmelse, den britiske regering påberåbte sig, da den den 20. december 2004 meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at forbyde en tv-station, der gik under navnet "Extasi TV". Som begrundelse anførtes det, at den pågældende tv-station åbenlyst, væsentligt og alvorligt havde overtrådt direktivets artikel 22. Udsendelserne blev sendt via satellituplinkfaciliteter i Spanien, men selve programfladen blev samlet og redigeret af Digital World Television (DWT), der er etableret i Italien. Der herskede derfor usikkerhed om, hvilken medlemsstat – Italien eller Spanien – der havde kompetence over denne sendevirksomhed.

Det Forenede Kongerige overholdt alle krav til høringer, og overtrædelserne fortsatte. I skrivelse af 9. februar 2005 meddelte Det Forenede Kongerige

⁶ Meddelelse af 24. maj 2005, KOM(2005) 204 endelig.

⁷ European Audiovisual Observatory, Yearbook 2006.

⁸ European Audiovisual Observatory, Yearbook 2006.

⁹ European Audiovisual Observatory, Yearbook 2006.

Kommissionen, at der i medfør af artikel 1777 i Broadcasting Act 1990 var udstedt en bekendtgørelse med det formål at ulovliggøre visse handlinger, der er nødvendige for at sikre, at de pågældende programmer kan modtages i Det Forenede Kongerige. Den 11. juli 2005 besluttede Kommissionen, at de britiske foranstaltninger var forenelige med fællesskabslovgivningen i overensstemmelse med direktivets artikel 2a, stk. 2¹⁰.

Det var ligeledes vanskeligt at fastslå, hvilket land der var kompetent med hensyn til programmer fra RTL-TVi, Club RTL og "Plug TV", og mere specifikt om det var Belgien eller Luxembourg. På kontaktudvalgets møde den 15. november 2006 fremlagde den belgiske delegation sin holdning til spørgsmålet. Derefter fulgte en diskussion med andre interesserede delegationer. Delegationerne enedes om at indlede et tættere samarbejde for at finde konkrete løsninger på denne type problemer¹¹.

2.2. Begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (artikel 3a)

Ifølge direktivets artikel 3a, stk. 1, kan medlemsstaterne træffe foranstaltninger for at sikre, at begivenheder, der anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, ikke udsendes på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder på gratis fjernsyn. Det hedder i direktivets artikel 3a, stk. 2, at Kommissionen (når den er blevet underrettet herom) kontrollerer, at sådanne foranstaltninger er forenelige med fællesskabsretten, og meddeler dem til de øvrige medlemsstater, når de er gennemført i de pågældende medlemsstater.

I sagen Infront mod Kommissionen¹² fastslog Retten i Første Instans den 15. december 2005, at skrivelsen fra Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur, hvor dette meddelte de britiske myndigheder, at Kommissionen ikke havde nogen indvendinger mod foranstaltningerne vedrørende tv-dækningen af begivenheder af væsentlig interesse i dette land, udgjorde en afgørelse i EF-traktatens artikel 249's forstand. På dette grundlag annullerede Retten afgørelsen af proceduremæssige grunde, da den ikke var vedtaget i overensstemmelse med Kommissionens bestemmelser om kollegialitetsprincippet, uddelegering og gennemførelse af beslutninger.

Efter denne dom har Kommissionen vedtaget en ny afgørelse vedrørende de britiske foranstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne om kollegialitetsprincippet, uddelegering og gennemførelse af beslutninger. Kommissionen har ligeledes bragt alle sine kontroller af medlemsstaternes foranstaltninger, der er anmeldt før Infront-dommen, i overensstemmelse med Rettens afgørelse og vedtagne kommissionsafgørelser, og disse vil sammen med de nationale foranstaltninger blive offentliggjort i EUT i overensstemmelse med direktivets artikel 3a, stk. 2¹³.

¹⁰ KOM (2005) 2335 endelig.

¹¹ Jf. nedenstående punkt 2.6.

¹² Sag T-33/01, Sml. 2005, II-05897.

¹³ Afgørelser vedtaget den 25. juni 2007, endnu ikke offentliggjort.

Endvidere vil Kommissionen handle i overensstemmelse med Rettens dom i henseende til alle de foranstaltninger, som medlemsstaterne har anmeldt til Kommissionen efter Infront-dommen. Dette er sket hvad angår et udkast til foranstaltninger, som Finland anmeldte til Kommissionen den 2. oktober 2006. Disse foranstaltninger blev forelagt Kommissionens kontrol efter en positiv udtalelse fra kontaktudvalget. Som tidligere anført er der blevet truffet en formel afgørelse om disse foranstaltningers overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, og den vil blive offentliggjort sammen med de foranstaltninger, der er truffet på nationalt plan¹⁴.

2.3. Fremme af distribution og produktion af fjernsynsprogrammer (artikel 4 og 5)

Den 22. august 2006 vedtog Kommissionen den syvende meddelelse om anvendelsen af direktivets artikel 4 og 5. Rapporten dækker EU-25 i referenceperioden 2003-2004¹⁵.

Den gennemsnitlige sendetid for europæiske værker i EU-25 udgjorde 65,18 % i 2003 og 63,32 % i 2004, hvilket er en nedgang på 3,63 % i løbet af fire år (2001-2004). Men set over seks år (1999-2004) var der dog en mindre, generel stigning på 2,64 % i programsatte europæiske værker. Der skal tages hensyn til to faktorer, når man vurderer fremskridt under direktivets artikel 4. For det første omfatter tallene for 2004 de ti medlemsstater, som kom med i EU i 2004. For det andet er beregningsmetoden blevet ændret, idet sekundære kanaler med en seerandel på under 3 % nu også er medtaget i beregningen af europæiske værkers gennemsnitlige andel. Resultaterne viser, at programsætningen af europæiske værker trods tendensen i nedadgående retning på kort sigt har stabiliseret sig i EU på et niveau, der ligger pænt over 60 % af den samlede betragtede sendetid. Dette er – især for de ti medlemsstater, der for første gang deltog i denne overvågning – en opmuntrende udvikling. Det er også værd at bemærke, at overholdelsen af bestemmelserne for EU som helhed steg med over 4 point i referenceperioden. Generelt har anvendelsen af direktivets artikel 4 på EU-plan således været tilfredsstillende.

Uafhængige europæiske producenters programandel i EU-25 lå på 31,39 % i 2003 og 31,50 % i 2004. Det er interessant, at der næsten ikke er nogen forskel mellem kanalerne i EU-15 og i de ti medlemsstater, som kom med i EU i 2004, hvis samlede resultat lå på 31,55 % — altså højere end kanalerne i EU-15 (31,47 %). Sammenlignet med de foregående referenceperioder var der generelt et fald på 6,25 % set over seks år (1999-2004). Transmissionsniveauet for nyere europæiske værker lavet af uafhængige producenter er dog stadig relativt højt (over en femtedel af den samlede betragtede sendetid). Uafhængige europæiske producenters programandel ligger langt over de 10 %, der er opstillet som mål i direktivets artikel 5.

¹⁴ Den finske regering vedtog sine foranstaltninger den 22. februar 2007. De er anmeldt til Kommissionen den 26. marts 2007.

¹⁵ Kommissionen er i færd med at udarbejde den ottende meddelelse om anvendelsen af direktivets artikel 4 og 5 for perioden 2005-2006.

2.4. Anvendelsen af reklameregler (artikel 10-20)

I referenceperioden drejede Kommissionens overtrædelsesprocedurer sig især om overtrædelse af reklamereglerne. Overtrædelserne blev enten anmeldt via klager fra borgere eller fremgik af en uafhængig konsulents tilsyn. Denne uafhængige konsulent fremsendte rapporter for de enkelte medlemsstater med relevante fakta og dokumentation for radio- og tv-selskabernes konkrete anvendelse af de kvantitative regler for tv-reklamer i en bestemt periode. I 2006 blev situationen i fem medlemsstater undersøgt, og rapporter herom blev efterfølgende indsendt til Kommissionen, som vil følge op på dem senere.

Kommissionen har efter fremsendelsen af den begrundede udtalelse til Kongeriget Belgien i 2004, som var baseret på en tilsynsrapport fra den uafhængige konsulent, haft dybtgående drøftelser med de belgiske myndigheder. I lyset af forbedringerne i tilsynsmyndighedernes tilsyn med de radio- og tv-selskaber, der er under deres ansvarsområde, besluttede Kommissionen imidlertid at lukke sagen den 4. april 2006¹⁶. Italien modtog en åbningskrivelse på grund af indførelsen af korte reklamespots, normalt betegnet minispots, under genudsendelsen af fodboldkampe, som blev vurderet til at være i strid med direktivets bestemmelser. Denne sag — der er anlagt på grundlag af manglende overholdelse af direktivets bestemmelser — blev lukket af Kommissionen den 12. december 2006 efter ændringer i den italienske lovgivning om tv-reklamer¹⁷.

2.5. Beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden (artikel 2a, 22 og 22a)

I 2004 meddelte Kommissionen *Asociación Nacional para la Protección y el Bienestar de los Animales* (ANPBA), at den ville afvise denne forenings anmodning om at forbyde spanske tv-selskabers transmissioner fra tyrefægtninger, da den ikke havde modtaget klager fra medlemsstater, som modtager disse programmer, om, at de havde til hensigt at fravige princippet om modtagefrihed som omfattet af direktivets artikel 2a, stk. 2. Efter denne skrivelse indsendte ANPBA en klage til ombudsmanden. Denne undersøgte sagen og fandt ingen tegn på, at Kommissionen ikke havde behandlet klagen korrekt. Sagen blev følgelig lukket med ombudsmandens afgørelse den 12. juli 2006¹⁸. I mellemtiden havde Kommissionen lukket sagen¹⁹.

Den 20. december vedtog Europa-Parlamentet og Rådet en henstilling om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten. Henstillingen er baseret på Rådets tidligere henstilling fra 1998, som fortsat er i kraft. Henstillingen omfatter nu også mediekendskab, samarbejde og udveksling af erfaringer og god praksis mellem eksisterende

¹⁶ De fleste overtrædelser af direktivet, der er beskrevet i tilsynsrapporten, vedrørte tv-selskaber etableret i Flandern. Siden da har der kunnet konstateres fremskridt for tilsynet med disse selskaber og den måde, de gennemfører bestemmelserne i den flamske medielov på. Den flamske regering oprettede desuden den 10. februar 2006 et flamsk medietilsyn (Vlaamse Regulator voor de Media), som har flere beføjelser end det foregående Commissariaat van de Media.

¹⁷ Jf. især ændringerne til artikel 4 i delibera nr. 538/01/CSP ved delibera 250/04/CSP.

¹⁸ Klage 3133/2004 JMA mod Europa-Kommissionen, afgørelse offentliggjort på <http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/043133.htm>.

¹⁹ Afgørelsen blev truffet den 12. oktober 2005.

selvregulerende og samregulerende organer, bekæmpelse af forskelsbehandling i alle medier samt berigtigelsesretten i forbindelse med online-medier. Kommissionen vil regelmæssigt udarbejde rapporter om denne henstillings gennemførelse og effektivitet og om nødvendigt revidere den.

2.6. Koordination mellem nationale myndigheder og Kommissionen

Der blev afholdt møder i kontaktudvalget den 6. april 2005 [22. møde], 14. oktober 2005 [23. møde] og 15. november 2006 [24. møde]. På det 21. møde den 21. oktober 2004 besluttede kontaktudvalget at gøre sine referater offentligt tilgængelige for at styrke åbenheden. De lægges nu ud på Kommissionens hjemmeside²⁰.

Udvalget fulgte forberedelserne til direktivet om fjernsyn uden grænser, behandlede ved flere lejligheder spørgsmål i relation til kompetence og overvågede generelt spørgsmål i forbindelse med direktivets anvendelse. På det 24. møde erklærede delegationerne fra Luxembourg og Belgien sig rede til at finde en løsning, som sikrer, at selskabet CLT overholder sine forpligtelser med hensyn til audiovisuelle produktioner i henhold til reglerne i Belgiens fransktalende samfund. På samme møde afgav udvalget en positiv udtalelse om de finske foranstaltninger under artikel 3a (væsentlige begivenheder).

Efter mødet i marts 2005 om tilskyndelse til had i udsendelser, der sendes fra lande uden for EU, f.eks. *Al Manar* eller *Sahar 1*, indkaldte kommissær Reding gruppen af tilsynsmyndigheder på højt plan til et årligt møde i marts 2006. Her drøftede man flere spørgsmål, navnlig opfølgning på nogle af de forpligtelser, der var indgået i marts 2005 om sikring af de grundlæggende rettigheder, der er knæsat i EU's charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. FORSLAG TIL ET DIREKTIV OM AUDIOVISUELLE MEDIETJENESTER (AUDIOVISUAL MEDIA SERVICES, AVMS)

I december 2005 blev der vedtaget et moderniseret forslag til direktiv om audiovisuelle medietjenester²¹ efter to offentlige høringer i 2003 og 2005 og en konference for interessenter i september 2006 i Liverpool.²²

Parlamentet og Rådet behandler nu forslaget under den fælles beslutningsprocedure. Efter en indledende drøftelse om Kommissionens forslag i maj 2006 vedtog Rådet en generel fremgangsmåde den 13. november 2006 under det finske formandskab.

Under førstebehandlingen den 13. december 2006 tilsluttede Parlamentet sig i vid udstrækning Kommissionens forslag med en klar konsensus om

²⁰ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/contact_comm/index_en.htm.

²¹ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

²² http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/index_en.htm.

dækningsområde, selvregulerende og samregulerende organer, europæiske værker og den toleddede fremgangsmåde. De vedtagne ændringsforslag stemte i det store og hele overens med Rådets generelle fremgangsmåde²³. Kommissionen vedtog sit ændrede forslag den 29. marts 2007, og den 24. maj 2007 blev der under det tyske formandskab vedtaget en fælles holdning²⁴.

4. INTERNATIONALE ASPEKTER

4.1. Perspektiver i forbindelse med udvidelsen

EU voksede fra 25 til 27 medlemmer under revisionsperioden med Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse den 1. januar 2007. Relationerne mellem EU og (de daværende) kandidatlande udviklede sig i overensstemmelse med førtiltrædelsesstrategierne. Kommissionen overvågede processen og fokuserede navnlig på udviklingen af den nødvendige administrative og retsmæssige kapacitet til at gennemføre direktivet.

Kroatien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er nu kandidatlande. EU indledte de officielle tiltrædelsesforhandlinger med Kroatien og Tyrkiet den 3. oktober 2005. Der er endnu ikke indledt forhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Med hensyn til landene i det vestlige Balkan har Det Europæiske Råd ved flere lejligheder understreget disse landes muligheder for at blive medlem af EU. Kommissionens strategi er - i samarbejde med Europarådet - at sikre overensstemmelse mellem disse landes audiovisuelle politikker og de europæiske medienormer.

4.2. Internationale rammer for kulturel mangfoldighed

Under rapporteringsperioden blev der taget omfattende skridt for at styrke de fælles målsætninger for en europæisk audiovisuel politik og bekræfte den kulturelle mangfoldighed på internationalt plan.

Den 18. december 2006 ratificerede EU konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, som blev vedtaget på UNESCO's konference den 20. oktober 2005, hvilket i høj grad bidrog til konventionens hurtige ikrafttrædelse (tre måneder efter indgivelsen af det 30. ratificeringsinstrument, dvs. den 18. marts 2007) og til iværksættelsen af gennemførelsesprocessen.

Endvidere afsluttede EU en række forhandlinger med 17 medlemmer af Verdenshandelsorganisationen (WTO) om ændringerne af

²³ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0559+0+DOC+XML+V0//EN&language=EN>.

²⁴ Yderligere oplysninger kan fås på http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm

handelsindrømmelserne vedrørende tjenesteydelser under den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) for at tage hensyn til det forhold, at EU har fået tretten nye medlemmer siden 1995 og dermed sikre overensstemmelse mellem disse indrømmelser og EF-12's indrømmelser og konsolidere dem i en enkelt EU-dækkende ordning for handelsindrømmelser (EU25 konsoliderede den endelige GATS-liste over indrømmelser). Resultatet af disse forhandlinger er positivt for den kulturelle mangfoldighed, idet den audiovisuelle sektor nu er sikret samme garantier i det udvidede EU under GATS (dvs. ingen markedsadgang og indrømmelser vedrørende national behandling), og det gælder nu for alle 25 medlemsstater, at indholdstjenesteydelser er udelukket fra indrømmelserne vedrørende telekommunikationsydelser, og der er indført garantier med hensyn til at udelukke audiovisuelle tjenesteydelser via computer og lignende tjenesteydelser fra indrømmelserne på it-tjenesteområdet.

4.3. Samarbejde med Europarådet

Kommissionen deltager i møderne i Styringsudvalget om Medier og Nye Kommunikationstjenester (**Steering Committee on the Media and New Communication Services, CDMC**) med status som observatør. CDMC leder arbejdet i alle ekspertgrupper og dertil knyttede organer, som arbejder med medier og kommunikation. Det vigtigste af disse udvalg er Det Stående Udvalg om Grænseoverskridende Fjernsyn, som overvåger gennemførelsen af Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn. Udvalget iværksatte for nylig i overværelse af Kommissionens observatør forberedelserne til en revision af konventionen. Det blev besluttet fortsat at sikre den konsistens, de to institutioner gennem årene har skabt mellem disse instrumenter.

Europa-Kommissionen iværksatte ligeledes et initiativ til at øge de vestlige balkanlandes viden om EU's lovgivning om normer for det audiovisuelle område og til at støtte en reform af disse politikker i samarbejde med Europarådet. Der blev afholdt en række seminarer i de vestlige Balkanlande og Bruxelles, hvor man udvekslede information om de lovfæstede normer i EU og om mediepolitikken i de enkelte lande i Vestbalkan. De væsentligste resultater af dette initiativ var en styrkelse af det regionale samarbejde samt øget kendskab til EU's normer for mediefrihed og EU's *acquis* på det audiovisuelle område²⁵.

5. KONKLUSIONER

Direktivet fungerer fortsat effektivt som et middel til at sikre friheden til at udbyde tv-tjenester i EU. Kommissionen kontrollerer i sin egenskab af traktatens vogter, at direktivet fortsat gennemføres effektivt, og griber om nødvendigt ind for at sikre dette. Det fremgår af den syvende meddelelse om anvendelsen af direktivets artikel 4 og 5, at tv-selskaberne generelt opfylder kravene vedrørende europæiske værker på tilfredsstillende vis. Samtidig bekræfter den teknologiske og markeds-mæssige udvikling, som har banet vejen

²⁵ http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index_en.htm

for udviklingen af nye audiovisuelle tjenester — f.eks. bestillingstjenester — at det er nødvendigt at modernisere EU's lovgivningsmæssige rammer. Det vil ske med den endelige vedtagelse af det ændrede direktiv om audiovisuelle tjenester.